

2024. december 20. péntek

Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten. (Zsoltár 62,8)

Mt 2, 1-12.: Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek keletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók most született királya? Láttuk ugyanis csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk.” Amikor Heródes király ezt meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt egész Jeruzsálemet. Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki:

„A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: *Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda városai között, ugyanis fejedelem származik belőled, aki pásztora lesz népemnek, Izraelnek.*” Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének pontos idejét, majd ezzel küldte el őket Betlehembe: „Menjetek, szereztek pontos értesülést a gyermekről! Amikor megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam!”

Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, majd megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor észrevették a csillagot, igen nagy örömmel örvendeztek. Amikor bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban álmukban figyelmeztetést kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

Igehirdetés:

A napkeleti bölcsek – akiről nem tudjuk, hogy királyok lettek volna, és azt sem, hogy hárman voltak, a nevüket pedig pláne nem – nagyon érdekes, kalandos-regényes életű embereknek tűnnek. Talán ezért is lettek ennyire népszerűek, hogy elképzeltük, hogy hárman voltak – ha már három ajándék van – és azt is, hogy királyok, hiszen gazdag ajándékokat hoztak, illetve a 72. zsoltár 10. verse alapján is királyként azonosították őket. (*Tarsis és a szigetek királyai ajándékokat hoznak...*) Én személyesen nagyon szeretem bennük a mozgást, hogy úton vannak, hogy eljutnak a célhoz és ez a cél átformálja őket. Szeretem hogy Heródes nem tudja őket megvezetni, de hagyják magukat Isten által vezetni. Szeretem azt, hogy ők pogányok, nagyon keveset tudnak Jézusról mégis elindulnak, mert az a kevés is elég nekik ahhoz, hogy vállalkozzanak erre a hosszú útra, és leborulva imádják a gyermek Jézust. Milyen érdekes, hogy Heródes, akinek minden a rendelkezésére állt: közel volt, próféciákat ismert, voltak szakértői, akik feltárták előtte a jövődölést, nem jut el Jézushoz és nem ismeri fel a lehetőséget, sőt, először nyugtalan lesz, majd esztelen vérengzésbe csap át.

A mai történetből az derül ki a számomra, hogy Isten számára nem akadály a távolság és a tudás hiánya sem, ha valaki fogékony, élő lélekkel keres és mozdul a világban. Akadály tud lenni azonban Isten számára is az öntelt, hatalomvágytól, kényelemvágytól megmérgezett és megkérgesedett szív. *Nem is tudott itt egyetlen csodát sem tenni azon kívül, hogy néhány beteget – kezét rájuk téve – meggyógyított,* írja a Márk evangélium Jézus názáreti működéséről. Isten mindenütt kész arra, hogy belépjen az életünkbe, egyedül mi tudjuk megakadályozni ebben, mert a mi döntésünket maximálisan tiszteletben tartja. *Íme, az ajtóban állok, és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, vele étkezem, ő meg velem.* (Jel 3,20). Nagyon sok minden nem rajtunk múlik ezen a karácsonyon, sok szempontból ki vagyunk szolgáltatva a mellettünk élő embereknek, de abban nem tudnak minket megakadályozni, hogy akár örömeinkben, akár bánatunkban kinyissuk a szívünket Őfelé, és megérkezzünk hozzá, akármilyen messzi is voltunk, és leborulva átadjuk neki mindazt, ami éppen ott van az életünkben.